

toneangivende indenfor Erhvervslivet, Vanskelighederne taarner sig op for dem, staar meget ofte ogsaa Stat og Kommuner ængstelig tilbageholdende. Jeg tror, det vilde være klog økonomisk Politik, om i saadanne Øjeblikke Stat og Kommuner greb ind med en Række af Foranstaltninger, der kunde mindske de Konjunktursvingninger, som nu voldet saa megen Ulykke.

Mellem de Opgaver, som her naturligt ligger for, er der i den sidste Tid peget paa Optagelsen af et omfattende Arbejde med de danske Landeveje. Vi staar nu overfor dette, at nye Transportmidler har gjort den Landevejsordning, vi har, foreldet, at en Grundforbedring i meget stort Omfang er paatrængende nødvendig og maa gennemføres i Løbet af en kort Aarrække. Hvorfor da ikke følge de Forslag, som har været fremme om at tilvejebringe en meget betydelig Kapital til at gennemføre dette meget hurtigt og lade det forrente gennem de Motorafgifter, der, hvis man blot nogenlunde følger de Forslag, der nu for Tiden er fremme, vil indbringe langt større Beløb end dem, der angives i de Beregninger, der ledsager de paagældende Forslag.

Vi mener dernæst, at man vil kunne begrænse Arbejdsløsheden ved Lettelse af Skatten paa Byggeri, ved Fritagelse af Nybygninger for Skat.

Jeg tror ogsaa, at den Tid, vi nu er i, kræver og naturligt kalder paa en Udnyttelse af Forholdene med Hensyn til Landbrugsjordens Priser til en meget stærk Fremme af Udstykningsbevægelsen. Om dennes Karakter er der jo ikke afgørende Strid, men Forholdene ligger i Øjeblikket saa gunstigt som vel neppe paa noget tidligere Tidspunkt til at give den øget Omfang og større Styrke, og derigennem vilde overmaade meget Arbejde kunne sættes i Gang.

Men ved Siden af disse Ting, som kunde gøres af Stat og Kommuner, er det tillige vort Partis Opfattelse, som den er kommet til Orde gennem tidligere Forhandlinger her paa Ting, at Hjelpeforanstaltninger af direkte Karakter baade overfor Landbrug og overfor Industri er forsvarlige. Vi har peget paa det ved vore Udtalelser om Støtte til en videregaaende Grundforbedring end den, der regelmæssigt foregaar herhjemme.

Vi har ogsaa givet denne Opfattelse Udtryk i vor Stilling til det Kriseforslag, som den foregaaende Regering fremsatte, hvoraf Dele, og betydningsfulde Dele, ikke var antagelige for os, men hvoraf der var andre Dele, som vi den Gang gav vor Tilslutning.

Jeg kan endelig tilføje, at vi anser det for afgørende betydningsfuldt, at der snart skrides til en Ordning af Landmandsbankens Forhold. Saa længe den Tilstand bestaar, at en privat Virksomhed drives paa Statens Risiko, en Virksomhed af et saadant Omfang, som her er Tale om, saa længe er der en Sygdom i vort økonomiske Liv, der atter og atter vil true med at brede sig. Vi har derfor næret den Opfattelse, at man her burde være skredet til Handling allerede under den foregaaende Regering, og vi havde ønsket, at der var kommet hurtig Handling under den nuværende Regering. Det er ikke sket, men jeg forstaar den højtærede Statsministers Udtalelser i Dag saaledes, at Ministeriet regner med i Løbet af meget kort Tid at kunne fremsætte Forslag for Rigsdagen i saa Henseende, og jeg haaber da, at dette Forslag maa blive af en saadan Art, at det borttager den Usikkerhed for Statens Finanser, som bestaar, saa længe den garanterer en Virksomhed af denne Beskaffenhed.

Jeg har her nævnt nogle af de Foranstaltninger, som vi i vort Parti er overbevist om er fornødne ved Siden af den Ændring af Statens Udgifter, om hvilken jeg allerede har talt. Det forekommer mig imidlertid, at de Begivenheder, der har fundet Sted i de sidste 4 Maaneder, bærer Vidnesbyrd om, at vi havde Ret, naar vi tidligere hævdede, at til Forstaaelse om Foranstaltninger af virkelig gennemgribende og virkningsfuld Karakter kunde det ikke nytte at lægge det politiske Arbejde til Rette ud fra et enkelt politisk Partis Synspunkter, ja end ikke ud fra to politiske Partiers forenede Stemning, selv om disse to Partier maatte beherske et Flertal i begge Rigsdagens Ting. Denne Opfattelse hævdede vi forud for Valget, vi havde Lejlighed til at give den Udtryk nærmest efter Valget, og jeg ser ikke rettere end, at alt hvad der er sket siden, i høj Grad bekræfter den Opfattelse.

I nogle Maaneder har man nu staaet her i Rigsdagen og ligesom stampet i det